

Parochie	1
In de pen	6
Kunst en cultuur	8
Klapstoel	9
Kerk	10
Buitenland	11
Dossier	12
Varia	14
Op·tocht	16
Mensen	17
Bisdom	18
Podium	20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdreducteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Goirdts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31

redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Tinne Van Litsenborg

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@trevipius.be
 www.trevipius.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Gods liefde is sterker dan zinloos geweld

” In het *Klapstoel*-interview van deze week vertelt de Nederlandse theologe en filosofe Martha Hoffenkamp over het mooiste geschenk dat God de mens gaf: de ander. Ze sprak ook over haar vader die tijdens Wereldoorlog II als enige van een grote groep het krijgsgevangenschap had overleefd. In het kamp was het hem opgevallen dat de bewakers de gevangenen nooit in de ogen keken. „Wie in de ogen van de ander kijkt, ontmoet God en kan nooit onverschillig blijven voor het leed van de ander, want God bindt mensen”, zei hij daarover tegen zijn dochter.

Wat betekent die uitdrukking ‘God bindt mensen’ in een wereld die om de haverklap door blind geweld en wilde waanzin wordt opgeschrikt en waarin verdeeldheid en onverdraagzaamheid nooit ver weg zijn – noch in onze persoonlijke relaties, noch in de brede samenleving? Zo kreeg mgr. Léonard onlangs nog maar eens taarten in het gezicht toen hij in Louvain-la-Neuve voor een conferentie te gast was. De media mogen zo’n gebeurtenis als een ludieke anekdote bestempelen, ze getuigt van een groeiende onverdraagzaamheid tegenover wie zich niet aan de gedragscode van het ‘eenheidsdenken’ houdt. Tragischer was de zelfdoding van een door pesterijen moegetergde arbeider uit Gent. Zijn dood past in een lange rij van mensonterende praktijken waarbij we elkaar op het werk – en vaak ook in het gezin – kleineren en vernederen. Tot slot was er de schietpartij in het Nederlandse Alphen aan den Rijn, waar een 24-jarige man een bloedbad in een winkelcentrum aanrichtte en daarna zelfmoord pleegde. Balans: zeven doden en zeventien gewonden.

De taartengooiers noch de pesters zochten oogcontact met hun slachtoffer. Integendeel, ze belemmerden de ander het gezicht. De enen deden dat met slagroom, de anderen bespotten hun slachtoffer van kop tot teen met giftige verf. En in Alphen aan de Rijn getuigden

omstanders dat de schutter wezenloos rondliep zonder een blik op zijn slachtoffers te werpen. Hij schoot blindelings op wat bewoog. De mediacommentaren na dit soort drama’s klinken stilaan bekend in de oren: „Wie had ooit gedacht dat zo iets bij ons kon gebeuren?” Het zijn reacties van verbijstering en onmacht. Ze weerspiegelen het onbegrip van de kleine jongen die in het museum aan zijn moeder vroeg, terwijl die een schilderij van een gekruisigde Christus aanschouwde: „Wat hangt die man daar te doen?”

„De hel, dat zijn de anderen”, stelde de Franse filosoof Jean-Paul Sartre. Dat staat haaks op de leer van het christelijk geloof: God bindt mensen. Hoe maak je dat als kunstminnende moeder evenwel duidelijk aan je kind, dat in de houding van de gekruisigde alleen lijden en onmacht ziet? Of aan leerlingen die dromen van een geslaagde carrière en een rijk leven, en menen dat ze het geloof daarvoor niet nodig hebben? Of aan een gelovige in de parochie die plotseling alleen komt te staan en voor wie alle hoop de bodem lijkt ingeslagen? Hoe overtuig je hen dat na het lijden en de kruisdood van Goede Vrijdag de wederopstanding van Pasen volgt?

Eigenlijk is dat ook nauwelijks uit te leggen. Maar misschien zoeken we het te ver en vergeten we wat Augustinus, de kerkvader die van 354 tot 430 leefde, ons voorhield: dat we kleine dingen moeten doen om groot te zijn. Laat ons dan ook alvast, zonder veel grote woorden, trachten Gods liefdesboodschap onder elkaar in de praktijk te brengen door Hem in ons hart toe te laten, door voortdurend oog te hebben voor elkaar en elkaars noden. Ondanks alle moedeloosheid en hoezeer de wereld rondom ons ook doordraait. Dan pas worden we nieuwe mensen die op Pasen getuigen van dat grote wonder: dat het leven het haalt op de dood, dat het goede het wint van het kwaad, kortom, dat Jezus’ verhaal toekomst heeft.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

ZieZoZorgen

KERK & leven, 16 MAART 2011

Waarom moeten wij voortdurend onze rijke taal verengelsen? Waarom spreekt Lieve Swinnen bijvoorbeeld over haar *kids*, in plaats van over haar kinderen? Als iemand tegen mij praat over zijn *kids*, komen de haren op mijn armen naar boven.

Hans BLOCK, via e-mail

Tegenstem

KERK & leven, 30 MAART 2011

1. Ik wens met klem te reageren op de lezersreactie over te veel ‘conservatieve brieven’ in de lezersrubriek van 30 maart.

Velen willen dat wij ook reageren op diegenen die wel katholiek zijn, maar dan ook niets onderschrijven van wat de universele Kerk ons zegt. De mars voor het leven die op 27 maart door Brussel trok, was een staaltje van stijl en waardigheid. Alleen mgr. Léonard en een schare volgelingen waren daar aanwezig.

Waarom kwamen anderen die zich ook ‘katholiek’ noemen ons daar geen hart onder de riem steken? Vele katholieken die besmet zijn door het modernisme waren in geen velden te bespeuren. Ik ben voor de eenheid in de Kerk, maar het kan niet van een kant blijven komen.

Luc VERREYCKEN, Aarschot

2. Wie geregeld KERK & leven leest, kan zelf vaststellen dat de tegenstroom, zoals Koen Kint het in zijn lezersbrief formuleert, niet in overeenstemming is met de werkelijkheid. Alleen al op 9

maart 2011 was slechts één lezersbrief op de vijf van conservatieve strekking. Vijf andere waren ‘zozegd’ conservatief.

Als Kint progressief gelijkstelt met ‘afwijkend van de leer van de Kerk’, dan hoort zo’n progressiviteit niet thuis in het blad van de Kerk. We merken dat niet enkel veel gepubliceerde lezersbrieven, maar ook te veel artikels afwijken van die leer. In deze tijd van verraaging en groot gebrek aan geloofskennis zou de redactie telkens op zo’n afwijking moeten wijzen. De geloofsverkondiger en -verdediger Paulus deed dat reeds in zijn tijd.

In het nummer van 30 maart 2011 schreef de hoofdredacteur onder de titel *Dat nooit meer...* wel een verhelderende en lezenswaardige column tegen verregaande onverschilligheid. Fijn zo! Zulke teksten met een ondubbelzinnige mening hebben we broodnodig.

Gerard HERMANS, Langdorp

Goedele Liekens

KERK & leven, 30 MAART 2011

In de nasleep van de pedofilie-schandalen in de Kerk, deden de bisschoppen een oproep aan de geloofsgemeenschap om zich bescheiden, dienend en luisterend op te stellen.

Ik voel me met de dag minder verbonden met een Kerk die zich altijd maar weer geroepen voelt om anderen te oordelen in plaats van de weinige tijd die ons hier op aarde gegund is, te besteden aan heilstichtende woorden.

In uw nummer van 30 maart lopen Goedele Liekens en de groot-

machten in uw redactioneel vizier. Wat is hiervan de meerwaarde? Kankeren en elkaar de oren afzagen over wat er wel allemaal niet deugt in de wereld, kunnen we allemaal. Dat lijkt me allerminst *the unique selling position* van de Kerk.

Als het voor u echt niet anders kan in een redactioneel commentaar dan dat u mensen zoals Goedele Liekens of Fernand Koekelberg, de gewezen commissaris-generaal van de federale politie, op hun morele tekortkomingen wijst, wil u het dan ook eens hebben over de paus en het college van kardinalen. Die laten de voormalige bisschop van Brugge, Roger Vangheluwe, ongemeoid genieten van zijn riant pensioen.

Denkt u daar nog wel eens aan wanneer u de geloofwaardigheid van de Kerk tracht hoog te houden? Kinderen misbruiken, lijkt me toch van een andere orde dan het laten uitdelen van een paar Delvaux-tassen.

Wim VANMECHELEN, Haacht

Openbare omroep

KERK & leven, 30 MAART 2011

Graag een reactie op de lezersbrieven van Gabriël Pype en Ferdi Boelen in verband met de kritiek van Marcel van Nieuwenborgh op de VRT in zijn column *Thee & Televisie*. Welnu, de bijdragen van Marcel van Nieuwenborgh bezorgen mij helemaal geen ergernis, integendeel. Dat het VRT-journaal de afgelopen weken in de prijzen viel, bewijst helemaal niets. De meester van de suspens,

Alfred Hitchcock, heeft in zijn lange carrière nooit een Oscar, de meest begeerde filmprijs, gekregen als beste regisseur. Toch leverde de man vele schitterende films af.

Terug naar de VRT. Zaterdag 2 april 2011 toonden zowel het VRT-journaal als *De rode loper* een kort item over het overlijden van acteur Jef Burm. Martine Tanghe gaf ons tot slot van het item mee dat er op maandag 4 april een aflevering van *De paradijsvogels* zou worden uitgezonden, als eerbetoon aan de overledene. Die bewuste aflevering werd inderdaad uitgezonden op 4 april, maar dan wel na het laatavondjournaal. Op dat uur geniet de werkende mens reeds van zijn nachtrust.

Als eerbetoon aan een sportman of sportvrouw had de VRT zeker en vast op zaterdag al meteen een programmawijziging doorgevoerd. Voor sport moet immers alles wijken. Maar neen, het ging hier ‘maar’ om een van de pioniers van onze openbare omroep.

En van de openbare omroep gesproken, wanneer zullen de muziek- en film liefhebbers via de openbare omroep eens mogen genieten van een integrale uitzending van de Koningin Elisabethwedstrijd of van de Oscar-uitreiking? Beide evenementen hebben eenmaal per jaar plaats, terwijl we toch dagelijks een portie sport moeten slikken.

Van kritiek – positieve of negatieve – valt er altijd wel iets te leren. Dus, meneer Van Nieuwenborgh, laat ons in de toekomst verder genieten van uw rake columns.

Bernard DE WITTE, via e-mail